

Hasan Keşkeler Alevinde

– hbayraktar · 27 Mayıs 2026

🏠🔥 BAŞLIK: Hasan Keşkeler Alevinde

🔊 PROLOG (ÖNDEYİŞ):

ANLATICI (DIŞ SES):

Hasan,

Yolculuğu bir şiirle başlayan biri.

Yıllar geçti, kelimeler çoğaldı;

Ama içinde hep tek bir şey kaldı:

Bir keşke.

Sonra karşısına Alev çıktı.

Ne büyük bir hikâye,

Ne de eski bir tanışıklık,

Sadece iki yabancı.

Biri keşkelerle yorgun,

Diğeri henüz bilinmeyen bir cümle gibi.

🏠 MEKAN:

Muş Bulanık'ta Osmanlı Cafe

🎭 SAHNE 1 (Masa 14 – K'ye Saklanan Keşkeler):

(masa 14, "K'eskeleri bırakamayan Alevin seçtiği masa. Çünkü 14 alfabede "K" harfı.)

🗉 HASAN:

Benim hayatım boyunca hiç keşkem olmadı Alev.

Ne aşk ne de dostlukta.

🗉 ALEV:

Aşk mide bulandırıyor. Çünkü iğrenç bir şey.

İnsanlar yanlış, yaşanmışlıklar ise zorunlu

🗉 HASAN:

Aşk yanlış değildir. Acısı bile güzeldir, Deve kaktüs misali;

Deve kaktüsü değil ağzından akan kanı seviyor. Ve bu böyleyken aşk nasıl yanlış olabilir.

??ALEV:

Haklısın aşkın acısında güzeldir. Peki ya diğer konular?

??HASAN:

Onları silmek kolay sadece iz bırakıyor. Aşk silinmez. Aşkı hiçbir silgi silmeye yetmez

SAHNE 2 (Aynı Masa, Başka Mevsim):

(masa aynı masa, mevsim ilkbahar vakit ikindi)

??ALEV:

Senin gerçekten keşken olmadı mı?

??HASAN:

Tek keşkem buraya yazdığım şiir

??ALEV:

Keşkeler olmasaydı acılar olmazdı.

Ders almak çok daha basit bir hale bürünürdü.

??HASAN:

Dediğim gibi benim hiç keşkem olmaz

Çünkü keşke bunu yapsaydım demem. Yaparım.

??ALEV:

Benim keşkelerim çoktu. Hep keşkelere sığındım. Peki senin yapmadıkların keşkelerin olsaydı.

??HASAN:

Ben birşeyi yapmadan 40 kez düşünürüm. Fakat ne yaparsam yapayım. "En iyisi o dur ki yapmışım, ya da iyi ki yapmamışım" derim

SAHNE 3 (Bir Çocuğun Keşkesi):

(aynı mevsim vakit ikindi bir çocuk parkı)

??ALEV:

Bir küçük çocuk düşün Hasan.

Hayalleri ve en önemlisi çocukluğu elinden alınmış.

??HASAN:

Çocuğun çocukluğunu çalmak

En büyük hırsızlıktır.
Ve bir şey soracağım o çocuk senmiydin

??ALEV:

Evet Hasan, evet

(alevin gözünde bir damla yaş dökülür)

(Alev salıncağa oturur, Hasan sallar, Alev geçte olsa çocukluğa kavuşmanın mutluluğunu yaşar.)

🔊EPILOG (SONDEYİŞ):

ANLATICI (DIŞ SES):

Hasan, keşkeleri olmayan biriydi.
Alev ise onları içinde yıllarca taşıdı.

Bir masa başında başlayan tanışıklık,
Bir çocuğun eksik kalmış gülüşüne dokundu.

Belki bazı insanlar hayatımıza kalmak için değil;
Unuttuğumuz yanlarımızı hatırlatmak için gelir.

(Işık yavaşça söner.)

👏SON